

Til lovforslag nr. L 324. Betænkning afgivet af Uddannelsesudvalget den 17. juni 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion

(Udvidelse af lønrefusions- og befodringsordningen m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et flertal inden for mindretallet (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) betragter regeringens samlede økonomiske udspil som en helhed. Da Det Konservative Folkeparti og Venstre er modstandere af regeringens samlede plan, vil de to partier stemme imod alle regeringens lovforslag, uanset at partierne ville kunne støtte enkelte af lovforslagene, hvis de ikke indgik i den fremlagte helhed. Nogle af lovforslagene har partierne ved tidligere lejligheder selv fremlagt, men i helt andre sammenhænge.

Regeringens samlede økonomiske plan består af tre elementer: Nye offentlige udgifter, ændringer i dagpengesystemet og omlægning af skattesystemet. Samlet lægger disse tre elementer op til en ny kurs i den økonomiske politik, som har en forkert ideologisk drejning og er økonomisk uansvarlig.

For det første har regeringen foreslået nye offentlige udgifter på 11-12 mia. kr. i 1994. Regeringen har dermed brudt de sidste 10 års stramme udgiftspolitik og har sat kursen mod nye udvidelser af den offentlige sektor.

For det andet indebærer den foreslåede skatteomlægning, at det private erhvervslivs kapitalgrundlag i de kommende år vil blive udhulet af avanceskatter på aktier, ejendomme og goodwill samtidig med, at erhvervslivets konkurrenceevne bliver forringet. Boligudgiften for boligejere vil stige, således at de private ejerboliger stilles ringere i forhold til de offentligt støttede udlejningsboliger. Den foreslåede bruttoskat vil forringe vilkårene for ny privat pensionsopsparing.

For det tredje har regeringen fremlagt en arbejdsmarkedspolitik, som slet ikke løser strukturproblemerne på arbejdsmarkedet, men tværtimod cementerer de bestående stivheder og lægger grunden til forøgede udgifter til arbejdsmarkedspolitikken i de kommende år.

Samlet udgør regeringens økonomiske udspil en ideologisk drejning, hvor den offentlige sektor vil vokse kraftigt, medens der bliver lagt større byrder på den private sektor.

Flertallet inden for mindretallet finder det aldeles utroværdigt og uansvarligt, når regeringen lover skattelettelser samtidig med, at de offentlige udgifter og underskuddet på de offentlige budgetter vokser.

Den nye kurs mod større offentlige udgifter vil tværtimod udløse store skatteregninger i fremtiden.

Der er enkelte forslag om skattelettelser m.v. i den samlede pakke, som mindretallet ud fra en isoleret betragtning ville kunne støtte.

En ansvarlig økonomisk politik kræver imidlertid, at lettelser og finansiering hører sammen.

Flertallet inden for mindretallet er derfor nødt til at se lovforslagene om lettelser og skærper under ét. Da regeringen ikke har taget initiativ til reelle forhandlinger om den samlede økonomiske plan, har flertallet inden for mindretallet ikke fået mulighed for at opnå grundlæggende ændringer i regeringens udspil. I konsekvens heraf vil flertallet inden for mindretallet stemme imod alle regeringens lovforslag.

Et mindretal inden for mindretallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) var oprindelig imod lovgivningen om Arbejdsgivernes Elevrefusion og befordringsordningen.

Som forslaget lægger op til, kan kommuner og amtskommuner opnå tilskud til lønrefusion samt befordringstilskud specielt med henblik på social- og sundhedsuddannelsen. Kommunerne og amtskommunerne skal ligeledes have hver sit medlem af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Elevrefusion. I dag har de ét fælles medlem. I øvrigt skal Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF) have et medlem. Mindretallet tager afstand fra den alders-

apartheid, der ligger i lovforslaget, idet aldersgrænsen for nyvalg til bestyrelsen foreslås sat til det 67. år. Et betydeligt aspekt ved sammensætningen af bestyrelsen er, at den offentlige sektor ifølge lovforslaget vil komme til at besætte 6 ud af 16 pladser. Dette overstiger de offentlige arbejdsgivers andel af AER-bidraget. I den forbindelse kan nævnes, at Dansk Arbejdsgiverforening har tilkendegivet sin utilfredshed med dette forhold.

Lovforslaget vil medføre en ekstra udgift på 190 mio. kr., som fordeles med 175 mio. kr. til lønrefusionen og derudover 15 mio. kr. til befordringstilskud. Mindretallet har fået oplyst, at de private arbejdsgivers andel heraf vil være i størrelsesordenen 65-70 mio. kr. Dette fremgår imidlertid ikke af bemærkningerne til lovforslaget.

Mindretallet mener, at såfremt man ønsker at bruge flere økonomiske midler til udvidelse af lønrefusion og befordringsordningen, vil det være rimeligt, om disse økonomiske ressourcer hertil også blev fundet inden for de eksisterende bevillinger.

Det er skuffende, at regeringen ikke har evnet at finde de økonomiske ressourcer inden for de eksisterende bevillinger. Også når det drejer sig om de amtskommunale kasser eller de kommunale kasser, er og bliver det en ekstra udgift.

Poul Andersen (S) Poul Erik Dyrlund (S) Baadsgaard (S)

Frank Jensen (S) Else Marie Mortensen (S) Anne-Marie Meldgaard (S)

Hanne Thanning Jacobsen (SF) Aage Frandsen (SF) Jette Pors (CD) nfm.

Eva Møller (KF) Jens Jørgensen (KF) Pia Christmas-Møller (KF) Anders Mølgaard (V)

Hanne Severinsen (V) fmd. Jan Kørpe Christensen (FP) Dorit Myltoft (RV)

Lysholm Christensen (KRF)